

ydet dem en saadan Hjælp, at de bedre end hidtil ville kunne bestaae, navnlig forsaavidt der er indrømmet dem en indskrænket Brug af en Ovn. Jeg har tidligere tilladt mig at bemærke, at Fribagerne kunne med deres Stilling som saadanne forene Udvøelsen af Rugbrødsbageri. Iøvrigt er der baade i § 1 og ogsaa, hvad Fremtiden angaaer, gennem §§ 3 og 4, givet Leilighed for Bagerfævendene til bedre Udsigter i Fremtiden, end de hidtil have havt, og det er jo navnlig deres Interesse, hvorom der er Spørgsmaal i § 2.

Da ellers Ingen forlangte Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved:

Udkastets § 2:

„Fribagerne skal det herefter være tilladt til Udvøelsen af det Næringsbrug, hvortil de nu have Afgang, hver at benytte een Svend og een Dreng.“

eenstemmigt vedtoges med 31 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter under Et sætte §§ 3 og 4 tilligemed det til § 3 af Udvalget stillede Ændringsforslag under Forhandling. Den ærede Ordfører har Ordet.

Ordføveren: Ligesom Retsspørgsmaalet i denne Sag tidligere er omhandlet saa udførligt, navnlig fra Udvalgets Side, at jeg ikke dertil kan have at tilføie Noget, saaledes har jeg allerede havt Leilighed til yderligere at udtale mig over det Ændringsforslag, vi have stillet til § 3, og som alene er grundet paa Billighedshensyn, i Forbindelse med, at en saadan Bestemmelse fandtes i det tidligere Regjeringsudkast. Jeg kan saaledes heller ikke finde det fornødent yderligere at bemærke Noget angaaende dette Ændringsforslag, idetmindste ikke for Diebliffet.

Lüttichau: Efter at have nøie gennemgaaet Betænkningen, som foreligger fra Udvalget, og efter at have seet, af hvilke udmærkede Jurister Lovudkastet er blevet behandlet, er det vistnok ikke uden Betænkelse, at jeg skal tillade mig at ytre nogle saa Ord i modsat Retning af det Resultat, hvortil Udvalget er kommet. Det er naturligtvis ikke fra det juridiske Standpunkt, at jeg vil betragte denne Sag; men jeg vil tage Hensyn til den Billighed, som det forekommer mig, at der er iagttaget ved andre lignende Leiligheder, og som

der vel ogsaa kunde være Anledning til at anvende paa det nærværende Tilfælde.

Udvalget stiller i Spidsen af sin Betænkning, at den lovgivende Magt kan ophæve et Tilfagn, en Bevilling, uden derved at begaae nogen Uret. I og for sig er dette vistnok fuldkommen rigtigt, og jeg skal mindst, vove at bestride det. Men det forekommer mig derhos, at det er en Regel, som kun sjældent bør komme til Anvendelse, naar ikke Tilliden til den lovgivende Magt skal formeget svækkes, og det forekommer mig endvidere, at et saadant Rationnement, en saadan Fremgangsmaade ikke maa komme til Anvendelse, uden hvor vigtige Formaal derved skulle opnaaes eller ogsaa de Individider, som have været i Besiddelse af en saadan Ret, have misbrugt samme. Jeg maa nu henstille til den ærede Forsamling, om noget af de her nævnte Tilfælde er tilfede. Mig forekommer det ikke. Naar det fremdeles er anført, at det vilde være unaturligt at antage, at Regjeringen i sin Tid skulde have undergivet sig en Forpligtelse, som kunde komme i Strid med Beboernes Lary, saa er dette vistnok ogsaa en fuldkommen rigtig Sætning. Men for mig stiller Spørgsmaalet sig ikke paa den Maade. Regjeringen har til sin Tid fundet, at det var til Stadens Lary, at der blev givet Privilegium til et vist Antal Bagere, for at man kunde være sikker paa, at Stadens Fornødenheder i den Retning vilde blive tilfredsstillende. Paa denne Maade have Bagerne faaet deres Privilegium. Nu siger man derimod: „Nu er dette ikke længer nødvendigt; vi behøve ikke disse Bagere længer;“ men af den Grund at ophæve deres Privilegier, det finder jeg ikke er billigt. Ved at gennemgaae Motiverne saavel til det ældre Lovudkast som til det nærværende, vil man paa flere Steder finde anført, at der vel var Anledning for Bagerlauget til at opfatte Spørgsmaalet paa en anden Maade, end der nu ved Loven skal bestemmes. Bagerne ere ikke Jurister. Naar de have raadført sig med Jurister i den Anledning, saa have disse formodentlig ikke hidtil kunnet sige dem noget Afgjørende; have de seet hen til de Forhandlinger, som have fundet Sted i Magistraten og i Borgerrepræsentationen, ville de ligeledes have seet, at dette Spørgs-